

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa (...) Fabryki "B(...)" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B. w upadłości

przeciwko G. K.

o zapłatę,

oraz z powództwa wzajemnego G. K. przeciwko (...) Fabryce "B(...)" Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. w upadłości

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 sierpnia 2005 r., zażalenia pozwanej (powódki wzajemnej) na postanowienie Sądu Okręgowego w B. z dnia 29 marca 2005 r., sygn. akt V Ga (...),

oddala zażalenie i zasądza od pozwanej (powódki wzajemnej) na rzecz powoda (pozwanego wzajemnego) kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 29 marca 2005 r. Sąd Okręgowy w B. odrzucił kasację pozwanej (powódki wzajemnej) G. K. od wyroku tego Sądu z dnia 3 grudnia 2004 r. wobec uznania, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od ustawowo określonego progu.

Pozwana (powódka wzajemna) zaskarżyła powyższe postanowienie zażaleniem, wnosząc o jego uchylenie. Zarzucała, że wskazana przez nią wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 22 073,08 zł dla powództwa głównego i 23 542,20 zł dla powództwa wzajemnego, wartości te zatem przekraczają ustawowy próg dopuszczalności kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania sprawy było powództwo główne, w którym powódka (pozwana wzajemna) dochodziła zasądzenia kwoty 28 975,10 zł, oraz powództwo wzajemne o zasądzenie kwoty 23 542,21 zł. Roszczenia te zostały uwzględnione częściowo, bowiem wyrokiem Sądu Rejonowego w B. zasądzono z powództwa głównego kwotę 9 182,79 zł, a z powództwa wzajemnego – 6 951,05 zł, w obu wypadkach z ustawowymi odsetkami. Wyrok ten zaskarżyła tylko powódka główna (pozwana wzajemna), a apelacja jej została uwzględniona częściowo poprzez podwyższenie kwoty zasądzonej z powództwa głównego do 22 079,80 zł i oddalenie powództwa wzajemnego. W kasacji skarżąca domaga się zmiany tego wyroku przez oddalenie apelacji. Trafnie uznał Sąd Okręgowy, że skarżąca w kasacji wadliwie określiła wartość przedmiotu zaskarżenia. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że użyte w art. 392¹ k.p.c. określenie wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest tożsame z określeniem wartości przedmiotu sporu, chodzi w nim bowiem o wartość przedmiotu objętego kasacją. Wartość ta może dotyczyć tylko tego, co może być zaskarżone kasacją. Już w orzecznictwie przedwojennym wskazywano, że wartość przedmiotu zaskarżenia, objętego kasacją, dotyczy tylko tych roszczeń, które wobec strony wnoszącej kasację zostały w drugiej instancji oddalone (por. orzeczenie SN z dnia 28 grudnia 1935 r., C. II. 1960/35, OSP 1936, nr 5, poz. 290). Podobne stanowisko prezentowano także w nowszym orzecznictwie (por. postanowienie SN z dnia 20 marca 1998 r., II CKN 628/97, z dnia 1 czerwca 1999 r., II UZ 63/99, OSNP 2000, nr 8, poz. 35 i inne). Zawarty w tych orzeczeniach pogląd należy podzielić, kasacja jest bowiem środkiem odwoławczym od orzeczeń sądu drugiej instancji, zatem przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy mogą być tylko te roszczenia, co do których strona wnosząca kasację uległa. Jeżeli jedna ze stron nie zaskarżyła orzeczenia sądu pierwszej instancji apelacją, to przedmiotem rozstrzygnięcia sądu odwoławczego jest wyrok w tej części, w jakiej został zaskarżony przez drugą stronę, bowiem w pozostałej części wyrok ten stał się prawomocny. Oznacza to, że strona, która nie wносиła apelacji, może zaskarżyć kasacją wyrok sądu drugiej instancji tylko w takiej części, w jakiej apelacja drugiej strony została uwzględniona. Apelacja powódki (pozwanej wzajemnej)

uwzględniona zaś została co do kwoty 12 897,01 zł jeśli chodzi o powództwo główne i 6 951,05 zł, jeśli chodzi o powództwo wzajemne i tylko te wartości mogą stanowić przedmiot zaskarżenia w kasacji. Wobec tego, że nie osiągają one progu określonego w art. 392¹ k.p.c., kasacja pozwanej (powódki wzajemnej) jest niedopuszczalna.

Sąd Najwyższy w konsekwencji oddalił zażalenie, działając na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98).